

Не вдома

Знаєте ту стару кіношку, яку постійно крутять по телеку на Різдво? «Чарівник з країни Оз»? Я її люблю, особливо люблю люту відьму Заходу, яка постійно хихоче, має зелену пику і своїх власних летючих мавп. Я що за-вгодно віддала б, аби мати вдома таку летючу мавпочку! Вона б літала небом, махаючи крилами, та винюхувала, чи не чутно ніде розчинно-кавовий, крейдяно-пилявий запах учительки. А тоді отак — тільки шух! І ухопила б місіс Блювачку-Торбин за карк, і понесла б її далеко-далеко.

Отоді б вона знала! Я завжди була найкращою в класі, коли діло доходило до творів, але відколи я у цій дурнуватій новій школі, то місіс Б.Т. тільки й пише мені, що «Жахливо неохайна робота» чи «Зверни увагу на граматику». Минулого тижня потрібно було написати твір про ніч. Я вирішила, що це напрочуд крутецька тема і написала вісім з половиною сторінок про дівчину, яка опинилася сама пізно вночі надворі, а на неї напав якийсь намаханий хлопець і ледь не закатрупив, але вона врятувалася, стрибнувши в річку, а там натрапила на мертве тіло, а коли вибралася на берег, то побачила дивне сріблясте сяйво від цвинтаря віддалік — то таємна секта саме зібралася принести якусь невинну дівчину в жертву, аж тут і вона нагодилась...

Це був *неймовірно* крутий твір, кращий за ті, які пише Кам (про Кам я розповім за мить).

ленд, а ще, закладаюся, нас туди пускатимуть без черги, бо моя мама така відома акторка.

— До речі, як її звать, га? — запитав Футбол.

— Карлі. Карлі Бікер, — гордо сказала я.

— Ніколи про таку не чув, — одразу ж заявив Футбол.

Потрібно було якось рятувати ситуацію — справа зайшла на слизьке. Думай, Трейсі, думай...

— Вона має сценічне ім'я.

— Яке, га?

Думай, Трейсі, думай...

— Шерон Стоун⁸!

— Ага, твоя мама

Шерон Стоун,

а мій тато —

Алан Ширер⁹, —

пирхнув Футбол.

У Санді аж щелепа відвисла.

— Твій тато

Алан Ширер?

Не дивно, що

ти так гарно

граєш!

⁸ Шерон Стоун — Sharon Stone, американська акторка (нар. 1958 р.), особливо уславилася після виходу фільму «Основний інстинкт».

⁹ Алан Ширер — Alan Shearer, англійський футболіст, форвард, найкращий в історії бомбардир англійської першості (260 голів).

Футбол похитав головою.

— Мені задавалося, що ти розумний, га? — сказав він до Санді. — Та хай там як, мій тато кращий за Алана Ширера. Ми з татом — нерозлийвода, усе робимо разом. Ну... робили раніше.

Ги-ги, тема уроку — речення у минулому часі!

— Тепер він знайшов собі дівчину, — додав Футбол. — Мама взнала і влаштувала бучу, тому тато від нас пішов. Я його не звинувачую. Мама тільки те й робила, що лаялася, скигдила і нудила увесь час. Не дивно, що він злиняв. Але він сказав, це не означає, що ми вже не друзі.

— То твій тато вже з тобою не живе? — розчаровано зітхнув Санді.

— Але ми й досі разом проводимо час! — пояснив Футбол, б'ючи м'ячем об стіну. — По суботах ходимо на футбол. Ну, минулої суботи тато не зумів вирватися, га? І позаминулої. Це все тому, що він, ну, типу впорядковує своє нове життя. Наступної суботи ми *підемо*. Він пообіцяв, га? — Футбол наступив на м'яча і дістав із кишені запальничку. — Гляньте!

Я глянула, ну, запальничка. Недопалків він не мав, то до чого воно?

— То що, покуримо? — спитала я.

Мені подобається, як мама тримає пальцями запалену цигарку або як кривить губи, коли глибоко затягується димом.

разів потрапляв у халепи, тож чого доброго його знову виключать. Та хай там як, я не перестану з ним дружити.

Думаю, він і досі зависає часом у тому покинутому будинку. Санді туди вже й носа не показує, а я одного разу заходила — показати його Кам.

Ми гралися, що то мій будинок, і я демонструю Кам, що там і як. Більшість Сандіних картонних меблів ми потрошили, тож кімнати виглядали порожніми і брудними.

— Але уяви, що тут усе просто кльово! — сказала я, беручи Кам за руку. — Можливо, я коли виросту, то тут житиму. Повішаю тут люстру, а на підлогу килим постелю, диван поставлю і телек на всю стіну. До ночі лежатиму й дивитимуся фільми, а потім спатиму допізна, а прокидатимусь — то трохи працюватиму. Писатиму бестселери, ОК? О п'ятій я вимикатиму комп і обідатиму. Щодня по отакенному іменному торту.

— І будеш мати отакенне пузо, — посміхнулася Кам.

— Ну, я все не з'їдатиму, ділитимусь. Санді оно запрошу. Зазиратиме до мене у перервах між операціями на мозку. І Футбол нехай заходить, хоча у цього спортсмена — режим і йому багато солодкого не можна. А знаєш, кого ще я запрошу?

— Місіс Торбин? — спробувала вгадати Кам.

— Не діждеться!

— Елейн?

— Ну, може. Разочок чи два, заради старої дружби. Ні, когось іще. Когось особливого і важливого.

— Свою маму?

— Якщо її не обламає прийти. Я її не примушуватиму. Але ж Кам, вгадай-но!

— Не маю зеленого поняття, — з надією сказала Кам.

— ТЕБЕ! — вигукнула я і міцно-міцно її обняла.

ДОМІВКА ТАМ, ДЕ СЕРЦЕ ТВОЄ!

